

PRZYPARTY (2) *part praet pass pf*

a jasne.

sg m N przyparty (2). ◊ [pl N m pers przyparci.]

Składnia dopełnienia sprawcy: przyparty od kogo (1).

Sł stp s.v. przyprzeć, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. [Zapędzony w walce na miejsce, z którego nie można dalej uciekać [na co = dokąd]: Ieden zagon przyźedł pod Skokowkę [...]/ ná ktore ludźie z zamku wyćiekli/ ktorým fie wstępując wdáli fie w gay/ ktory támże ieft ná tym ołtrowie/ á zá nim rzeká opárzyftá Wieprzec y błoto/ ná ktore przypárći/ bići byli. *BielKron 1597 558.*]

2. *Pokonany siłą czyjejs argumentacji* (2) : Iż Iezus Chrifus [...] dáie w tym Bogu oycu świádectwo/ iż on ieft Bogiem Abráhámowym etc. A iż iemu lámemu ty łowá [...] włásnie należą: ále też y lám Auguſtyn/ od Faułtá Mánicheufzá gwałtem przypárty/ wyznáć też muſiał *CzechEp 282*; Tu Heretyk ták przypárty [przycoczonymi fragmentami *Objawienia św. Jana*] co rozumiesz gdzie ſtrzeli? ináčzey nie ieno záprzeć ksiąg obiáwiená Ianá ś. poważności. *WysKaz 36.*

Cf 1. **PRZYPRZEĆ**

LWil